

cielle Foranstaltninger, hvilket gjerne kan være, saa staaer det jo til det ærede Ministerium at komme med Forslag i saa Henseende, men, hvad den høitærede Justitsminister idag har anført, det troer jeg dog ikke betyder ret meget, naar man seer hen til Loven som den er. Det er et Politie langs med Strandveien — der er sagt, at det skal være Strandveien, og jeg kan ikke nærmere see, hvorvidt det strækker sig ind i Landet, thi det er overdraget til Chefen til enhver Tid, maa jeg formode, at træffe Bestemmelser i saa Henseende. — Med de Forbrydelser, som begaaes noget inde i Landet, har Rystpolitiet altsaa Intet at bestille, men det er de almindelige Politieovrigheders Pligt at vaage over dem som over andre Forseelser. De Politieovrigheder, som boe i denne Egn, ere særdeles godt lønede, Nogle af dem troer jeg endog med en halv Snees Tusinde Daler, og dog seer man, at de raabe paa at ville have Tillæg som Lønning, til Assistenten, til ridende Politiebetjente o. s. v., kort sagt, deres mange Tusinder ville de beholde for sig selv, og saa ville de gjerne søge ved andre Folk, som Staten lønner, at faae Forretninger udførte. Jeg kan vel begribe, at der paa Steder, hvor en Mængde Mennecker strømmer sammen, undertiden kan være Anledning til at træffe specielle Foranstaltninger med Hensyn til Ordenens Overholdelse, men jeg har dog ikke hørt, at Staten i saa Henseende har havt Udgifter, da for Exempel Jernbanen blev anlagt, hvor der dog var en Leilighed, hvor jeg veed, at en Masse fremmede Arbeidere var tilstede, og hvor dog, saavidt jeg veed, Ordenen blev temmelig godt overholdt. Naar man forøvrigt vilde betroee Communerne noget af Tilsynet, saa troer jeg, at man ved mange Leiligheder vilde komme bedre affted og spare Staten Penge. De Exempler, som den ærede Minister anførte, forekom mig meest at dreie sig om Kjøbstæderne Helsingør og Kjøbenhavn; der have vi jo imidlertid Politiebestyrere og mange Politiebetjente, som Staten lønner for at varetage den offentlige Orden og for at opdage Forbrydere, og man skal derfor ikke give dem et Tillæg for at udføre de Gjeringer, som dog ere deres bestemte Pligt. Ere de ikke høit nok lønede, saa lad os hellere ligefrem give

dem et Tillæg i Gage. Jeg troer forøvrigt ikke, at Finantscomiteen eller Thinget vilde være tilbøielige til at gaae ind paa en saadan høiere Lønning, men under et fastt Navn at give dem et saadant er under alle Omstændigheder utilraadeligt.

Da ingen Flere begjerede Ordet, blev Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sat under Afstemning og vedtaget med 31 Stemmer mod 14, men, da der ikke var afgivet det tilstrækkelige Antal Stemmer, blev der foretaget et Navneoppraab, hvorved, som af nedenstaaende Liste nærmere vil erfares, Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges med 42 Stemmer mod 15.

Ja.

Åsling.
Grønberg.
Håll.
Hansen, C. H.
Hansen, J. A.
Hermansen.
Hæfferup.
Jespersen.
Knudsen, P.
Koføed.
Lunde.
Monrad.
Nørgaard.
Olson.
Øppermann.
Øtterstrøm.
Pedersen, P.
Poulsen, C. M.
Rasmussen.
Rovsing.
Rothe.

Rotwitt.
Schack.
Schroll.
Schøler, B.
Simonsen.
Spandet.
Steen.
Sørensen.
Thomsen, D.
Tscherning.
Wegener.
Winther.
Alberti.
Barfod.
Boserup.
Broberg.
Bunghen.
Christensen, B.
Christensen, J.
Clausager.
Frølund.

Nei.

Linnemann.
Gottlob.
Gram.
Hansen, C. A.
Hansen, L.
Krieger.
Mourier.
Østermann.

Øttesen.
Naben.
Wilkens.
Vardenfletth.
Vregendahl.
Daagaard.
David

Fraværende med Orlov.

Jensen, Chr.
Johansen.

Knudsen, J.
Keergaard.